

Een heerlijke zomer!

We zitten, wat betreft de kalender, midden in de zomer. Gelukkig nog niet zo'n zomer als vorig jaar maar een zomer met gematigde temperaturen en een enkele tropische uitschieter. Nou, dat is best vol te houden.

De vogels buiten zijn nu aanmerkelijk rustiger dan in het voorjaar. Natuurlijk hoor je tijden het wandelen of lekker gezeten in je tuin nog wel van alles maar het is toch een stuk rustiger vergeleken met mei. Er hoeven nu dan ook geen vrouwtjes meer gelokt te worden, territoria te worden veroverd en concurrenten te worden weggejaagd. Nee, nu moeten kinderen worden gevoed en dat is zwaar werk, dus is er geen tijd meer voor andere zaken.

Wat betreft planten en bloemen is het nog steeds hoogtij, zowel in de tuin als buiten in de natuurgebieden.

In mijn tuin staan nu ook twee planten die, naast overigens alle andere planten, heel erg opvallen. Op de eerste plaats is dat Verbena ofwel IJzerhard.

Dit plantje heeft een hele lange dunne stengel tot soms wel 2 meter lang met enkele kleine blaadjes. Aan de top staat een trosje paarsblauwe bloempjes. Enkele jaren geleden heeft mijn vrouw er enkele in een middenperkje in de voortuin gezet en die hebben zich nu uitgezaaid. Ze blijken een voorkeur te hebben voor warme voeten en staan in een rijtje langs

de bestrating. Het zorgt voor een fijn, paarsblauw kantwerk van bloempjes langs de tuin en ook nog eens op ooghoogte. Heel decoratief. Een andere uitermate decoratieve plant in mijn tuin is de Aarereprijs. Een Veronica soort die hele lange, in mijn geval witte bloemaren vormt. Tegen achtergrond van een taxus een heel mooi gezicht, bloemen als spitsen van gotische kathedralen en ze worden veelvuldig bezocht door allerlei soorten bijen.

Niet alleen in mijn tuin maar natuurlijk ook in een van de vele natuurgebieden die we hier hebben is het wat bloemen en planten betreft, smullen geblazen.

Heel onlangs een mooie en warme wandeling in de Grootte Peel gemaakt.

Als je daar op wekdagen komt en het weekend mijdt, scheelt dat enorm in de drukte. Heel, heel veel planten en vlinders zijn te zien in de kruidentuin, achter de peelboerderij het oude bezoekerscentrum. Een andere plaats waar ik met open mond naar heb staan kijken is het dak van het huidige bezoekerscentrum Mijl op Zeven. Dat dak is begroeid met diverse soorten sedum en die stonden toen ik er was, in bloei, een fabelachtig gezicht.

Maar het mooiste kwam later, bijna op het einde van de wandeling. Daar stonden, aan de kant van het pad, enigszins verscholen in het gras een aantal Klokjesgentianen. De laatste keer dat ik die heb gezien was zeker 20 jaar terug opeen peelwandeling met mijn vriend wijlen Jan Stouten aan hetzelfde paadje, aan dezelfde kant, op dezelfde plek. Nou na zoiets kan je dag niet meer stuk!

Herman Beuvers

